

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola XVI. Martini Papae I. Ad Qvemdam Sibi Carissimvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

Septembrio, die sextadecima, in qua felicissimæ martyris & fidem custodientis orthodoxam Euphemie preciosissima & beatissima secundum anni circulum celebratur memoria, indictione quartadecima. Positus est autem in tumultis sanctorum extra muros Cherfonitarum ciuitatis quasi stadio vno, in preciosissimo & reuerentissimo templo sanctissimæ & præ omnibus sanctis colendæ, castissimæ & immaculatæ, perbenedictæque gloriosissimæ & excellentissimæ omnium creaturarû, gratia plenissimæ, gaudium facientis & tribuentis Domine nostræ, proprie natura & veritate solius Dei genitricis semper virginis Mariæ, quæ cognominatur Blachernes: factus typus imitabilis omnibus, qui bene viuere & decertare elegerint & voluerint, pro ea, quæ verissime est veritas. Cuius virginis, cuiusque confessoris intercessionibus, Christus verus Deus & saluator noster, qui ineffabiliter & sine semine ex ea processit propter genus humanum, custodiat & conseruet nos, & omnes fideliter audientes, omnemque populum quem acquisiuit in sinceritatem fidei & conuersationem, in pace & dilectione perfecta, & omni iustitia usque in finem. Cui est cum Deo Patre & Spiritu sancto in deitate vna substantia, æquus honor, virtus eadem, sine tempore regnum, semper principium, sceptrum iuge, gloria perpes, maiestas similis, per infinita sæcula. Amen.

EPISTOLA XVI.

MARTINI PAPÆ I.

AD QVEMDAM SIBI CARISSIMVM.

De exilii sui calamitate.

INDICAMVS germanæ caritati vestræ, domine frater, quia postquam egressi sumus ex eo quod Ieron dicitur a Constantinopoli, nauigantes sancta quinta feria cœnæ Domini, pertransuimus Pharum, per diuersa loca transmeantes Idibus Maiis, & Cherfonem peruenimus. Ergo gerulus harum, qui præsentem vobis tradit epistolam, post triginta dies post nos a partibus Byzantii venit Cherfonem. Et gauisi sumus super aduentum ipsius, æstimantes quod expensæ missæ nobis ab Italia essent in terram hanc, quæ deberent nos eo veniente consolari. Et cum

interrogassemus, cognouimus ab eo, quod nihil huc detulerit ab Italia. & miratus sum, & glorificaui Deum meum etiam in hoc, quoniam sicut scit tribulationes nostras dispensat. maxime cum fames in hac terra & necessitas talis esset, ut panis in ea tantum nominetur, non tamen penitus videatur. Quoniam nisi mittantur nobis ex partibus illis sumptus, vel a partibus Ponti, hic viuere omnino nequimus. Spiritus enim promptus est, caro vero infirma, ut etiam ipse nosti. Neque enim dispensatio quæuis potest in hac terra ullatenus inueniri in solatium saltem modici sumptus. Si ergo, ut dictum est, transmissum fuerit illinc frumentum, & vinum, aut oleum, & alia quædam quoquo modo, festina prout potueris mittere nobis. Neque enim huiusmodi mala, ut reor, ostendi sanctis, qui ibidem sunt, vel his qui sunt ecclesiæ illius, ut usque adeo mandatum Domini paruipenderent: præsertim cum Apostolus Philippensibus scripsit, gratias agens eis, quod & Thessalonicam & semel & bis in usum sibi miserint. ubi & subdit: *Habeo autem omnia, & abundo*. Si enim peregrinos illic, id est Romæ, ita reficit sanctus Petrus, quid dicemus de nobis, qui proprii serui eius sumus, & saltem ad momentum ministrauimus ei, & in tali exilio & afflictione consistimus? Cognitionem autem feci ad dilectionem vestram quarundam specierum, quæ comparari debent illic. & horum, quæso te, more solito curam habeto, ut nosti, ad emendum & mittendum nobis propter multas necessitates nostras, & frequentes infirmitates.

EPISTOLA XVII.

MARTINI PAPÆ I.

EIVSDEM ARGUMENTI CVM SUPERIORE.

OMNE desiderium habemus semper literis nostris caritatē vestram consolandi, & releuandi vos a solitudine quæ vobis de nobis est. Vobiscū vero & omnes sanctos & fratres nostros, qui curā nostri propter Dominum gerunt. Ecce & impræsentiarum scribo vobis quæ coartant nos. Veritatē dico in nomine Christi Dei nostri. Remoti enim ex omni mundana turbatione, & depositi a peccatis nostris, ecce & ipsa vita caruimus. Siquidem hi qui in hac regione habitant, omnes gentiles existunt, & gentiles

mo-